

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/4/2026
Identifikačné číslo spisu:	1026200195
Dátum vydania rozhodnutia:	02.09.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Klemanič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1026200195.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Klemaniča a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Patrika Příbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom 2. septembra 2026 v Bratislave v trestnej veci odsúdenej U. D. o ňou podanom odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Ntc/12/2026, z 9. júla 2026

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie odsúdenej U. D. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozhodol rozsudkom, sp. zn. 4Ntc/12/2026, z 9. júla 2026 tak, že:
„Podľa § 17 odsek 1 zákona číslo 549/2011 Zbierky zákonov o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona číslo 221/2006 Zbierky zákonov o výkone väzby v znení neskorších predpisov, rozsudok Krajského súdu Eisenstadt, Rakúska republika, spisovej značky 25 Hv 35/25h zo dňa 30.09.2025, právoplatný dňa 09.12.2025 sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bola občianka Slovenskej republiky U. D., narodená XX.XX.XXXX v R., trvale bytom D. T. XXXX/X, R., Slovenská republika, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike,

uznaná za vinnú,

v bodoch A./I./1./, 2./a. a c., 3./ a II./ zo zločinu závažnej zárobkovej krádeže, z veľkej časti vlámaním, v rámci zločineckého spolčenia podľa § 127, § 128 odsek 1 číslo 5, § 129 odsek 1 číslo 1 a 3, § 130 odsek 1 prvý a druhý prípad a odsek 2 prvý a druhý prípad, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, v bodoch B./1./ a 2./ prečinov odcudzenia bezhotovostných platobných prostriedkov podľa § 241e odsek 1 prvý prípad rakúskeho Trestného zákonníka a v bodoch C./1./ a 2./ prečinov zatajenia listín podľa § 229 odsek 1 rakúskeho Trestného zákonníka, na tom skutkovom základe, že:

U. D. a G. Q.,

A./ vo vedomej a úmyselnej spolupráci ako spolupáchatelia (§ 12 rakúskeho trestného zákonníka) a v rámci zločineckého spolčenia pozostávajúceho z nich a samostatne stíhaných W. M., G. E., G. R., G. V., C. A., A. Q. a s ďalšími neznámymi spolupáchateľmi, ako aj s G. R., ktorý bol už právoplatne

odsúdený rozsudkom Krajského súdu Eisenstadt zo dňa 21.01.2025, k 45 Hv 50/24k, nižšie uvedeným oprávneným, cudzie hnutelné veci presahujúce čiastku EUR 5.000,- ako aj EUR 50.000,-, odcudzili alebo sa pokúsili odcudzit' s úmyslom neoprávnene sa obohatiť, ako aj so zárobným úmyslom (570 príslušné odsúdenia oboch obžalovaných Krajským súdom pre trestné odst. 1 č. 3 rakúskeho trestného zákonníka, najmä aj s ohľadom na 23.04.2024) ako aj čiastočne s použitím špeciálneho prostriedku (§ 70 veci vo Viedni zo dňa 19.04.2024 k 81 Hv 48/24g, právoplatné od odst. 1 č. 1 trestného zákona), a to

I./ U. D. a G. Q.

1./ medzi 17.08. a 18.08.2024 spoločne s G. R.

a./ v Arbeshale, pričom sa s prenajatým vozidlom, osobné motorové vozidlo Hyundai KONA, červené, evidenčná značka K.-XXXMD (SK), prepravili do Rakúska, G. R. a U. D. išli počas „Die kleine Freiheit GmbH“ a „Agentur Werbereich GmbH“ a tam na úkor podujatia do neuzamknutých kancelárskych priestorov Event Location oprávnených „Die kleine Freiheit GmbH“ a „Agentur Werbereich GmbH“ vzali tri uzamknuté príručné pokladne s obsahom hotovosti ako aj rôzne kľúče v hodnote, ktorú už nie je možné určiť, zatiaľ čo G. Q. zostala vo vozidle a dohliadala, následne všetci traja spoločne ušli z miesta činu a vypáčili príručné pokladne na poľnej ceste a vzali z nich hotovosť, ktorá sa v nich nachádzala, vo výške približne EUR 7.326,04 a bankomatovú kartu oprávnených „Die kleine Freiheit GmbH“ spolu s PIN-kódom (záverečná správa ON 23.2);

b./ vlámaním v Maria Ellende, v pokračovaní skutkovej činnosti opísanej pod

a./ v delenej spolupráci G. R. a U. D. pri bankomate Raiffeisenkasse Schwechat, následne s bankomatovou kartou „Die kleine Freiheit GmbH“ z bankomatu vybrali EUR 400,-, zatiaľ čo G. Q. zostala vo vozidle ako vodička a dohliadala (záverečná správa ON 23.2);

2./ vlámaním

a./ dňa 04.12.2024 v Parndorfe, spoločne s aspoň jedným ďalším neznámym spolupáchateľom zločineckého spolčenia, pričom sa vozidlom, prenajatým G. Q., Toyota CH-R, strieborne lakované, so slovenskou evidenčnou značkou R.-XXXCD, dostavili na parkovisko Designer Outlet Center Parndorf, v delenej spolupráci si vymedzili objekt činu a s elektronickým zariadením („Code-Grabber“) deaktivovali elektronický prístupový zámok uzamknutého odstaveného obytného vozidla T. R., značky Westfalia Columbus, s nemeckou evidenčnou značkou T., zatiaľ čo U. D. dohliadala, G. Q. následne cez dvere spolujazdca vstúpila do interiéru obytného vozidla a vzali peňaženku v hodnote EUR 250,- spolu s hotovosťou EUR 1.000,-, kabelku v hodnote EUR 200,-, mobilný telefón Samsung Galaxy Z Flip 3, tašku na notebook a servisnú knižku vozidla, každú v hodnote, ktorú už nie je možné určiť, päť kľúčov, ako aj štyri bankové/kreditné karty, občiansky preukaz, vodičský preukaz, kartičku sociálneho poistenia, technický preukaz T. R. a K. B. E. a krádežný lup previezli (správa ?? 106.2)

c./ spoločne so samostatne stíhaným členom zločineckého spolčenia, W. M.

ca./ vo Viedni,

caa./ medzi 11.12 a 12.12.2024, pričom násilne vypáčili motorové vozidlo C. Z. a vzali a previezli z neho zložku s dokumentmi a rezáciu brúsku v celkovej hodnote EUR 1.600,- (ON 137.32, faktum 71);

cab./ medzi 11.12. a 12.12.2024, pričom násilne rozbili zadné bočné sklo vozidla L. E. a vzali a previezli z neho hotovosť vo výške EUR 280,- ako aj mobilný telefón v hodnote EUR 500,- (faktum 46 v ON 176.5);

cac./ dňa 12.12.2024 vnikli spôsobom, ktorý už nie je možné určiť, do garáže v E. XXX/X a vzali a previezli G. C., disky s pneumatikami v hodnote EUR 2.500,- (správa o faktoch ON 176.5, strana 2);

cad./ medzi 13.12. a 16.12.2024

cada) na úkor V. T., v miestnosti na bicykle odstavený bicykel značky Genesis, typ Impact 3.0, v hodnote EUR 500,-, pričom zároveň násilne vypáčili uzamknutý zámok na bicykli (faktum 38 v ON 81.3);

cadb) na úkor I. X., z pivničnej kobky bicykel typ Crosstrail EQ LRH50 spolu s príslušenstvom v celkovej hodnote EUR 1.276,50,- (faktum 39 v ?? 81.3);

cae./ medzi 14.12. a 16.12.2024 na úkor W. I., z pivničnej kobky bicykel značky Merida typ: Crossway XT spolu so zámkom na bicykel, v celkovej hodnote EUR 1.750,- (faktum 40 v ON 81.3);

caf./ dňa 16.12.2024, pričom navyše násilne otvorili sejf na kľúče bytového domu G. XX-XX a s odobraným kľúčom si zabezpečili prístup do bytového domu,

cafa) na úkor I. G. G., z pivničnej kobky bicykel TREK Emoda Air 4 v hodnote EUR 1.559,- (faktum

35 v ?? 81.3);

cafb) na úkor N. T., z pivničnej kobky závodný bicykel značky Bianchi, typ Arcadex Carbon Disc GRX 810, v hodnote EUR 2.707,- (faktum 36 v ON 81.3);

cafc) na úkor T. A., z pivničnej kobky elektrobicykel v hodnote EUR 3.499,- (faktum 37 v ON 81.3);

cafd) na úkor U. Y. G., z pivničnej kobky alkoholické nápoje ako aj cestovný kufr SAMSUNITE v celkovej hodnote EUR 833,- (faktum 53 v ON 81.3);

cag./ medzi 18.12. a 19.12.2024, pričom vždy rozbili sklo vozidla nižšie uvedených obetí a vzali a previezli z neho hodnotné predmety, a to

caga) z vozidla G. T. F. rôzne predmety, najmä poľovnícke príslušenstvo, v celkovej hodnote EUR 14.254, (faktum 47 ON 176.5);

cagb) z vozidla E. V.-F. rôzne predmety v celkovej hodnote EUR 4.318,65 (faktum 48 v ON 176.5);

cagc) z vozidla T. E. vzali a previezli kľúč a hotovosť v hodnote EUR 150,- (faktum 49 v ON 176.5);

cb./ v Untertullnerbachu dňa 30.12.2024

cba) na úkor doposiaľ nezistenej obete, pričom násilne vypáčili vstupné dvere do súkromnej podzemnej garáže bytového domu a následne sa pokúsili vniknúť do tam sa nachádzajúcej pivničnej kobky, čo sa však nepodarilo, takže zostalo pri pokuse (faktum 41 v ?? 81.3);

cbb) v nadväznosti na II.a) na úkor Y. W. vzali a previezli z jej vozidla ovládač garáže v hodnote, ktorú už nie je možné zistiť (faktum 41 v ON 81.3);

cc./ v Gedersdorfe dňa 23.12.2024 na úkor W. C. Y., pričom násilne vypáčili výklad EDV predajne W. Y. a vzali a previezli z neho rôzne elektronické zariadenia v celkovej hodnote EUR 5.370,49 (faktum 50 v ?? 81.3);

3./ dňa 22.10.2024 v Bruckneudorfe, spoločne so samostatne stíhanými spolupáchateľmi G. E. a C. A., pričom v delenej spolupráci vzali a odviezli na Slovensko, z verejne voľne prístupného parkoviska bytového domu N. Xa, odstavený prívies, evidenčné číslo X.-XXXXXR, spolu s na ňom umiestneným motorovým člnom (nafukovací čln s motorom) A. D. v celkovej hodnote najmenej EUR 5.000,-;

II./ U. D. a G. Q. medzi 13. a 14.10.2024 v Schwechate, spolu so samostatne stíhanými G. R. a G. E., pričom postupovali v delenej spolupráci, a to G. R., zamestnanec ako autoumyvár vo firme K. K. & V. L. na letiskovom areáli vo Viedni Schwechate, odviezol už kompletne vyčistené vozidlo firmy E., BMW, 520d xDrive Limousine G60 B47, FIN: X., sivo lakované, v časovej hodnote v každom prípade viac ako EUR 50.000,-, s evidenčným číslom X.-XXXXXY, späť do čistiacej haly a krátko na to vozidlo opäť odstaviť, tentoraz však mimo oblasti s videomonitoringom, zapol výstražné svetlá a následne sa od vozidla vzdialil, a G. Q. a U. D. spolu s G. E. vozidlo následne vyzdvihli a previezli na Slovensko (správa ON 108.2.1);

B./ U. D. a G. Q. si opatrili bezhotovostný alebo tretia osoba jeho použitím v právnom styku neoprávnenne obohatili platobný prostriedok, s ktorým nesmeli nakladať, s úmyslom, aby sa oni 1./ dňa 18.08.2024 v Arbesthale so samostatne odsúdeným spolupáchateľom G. R., pri skutkovej činnosti opísanej pod A.1.a), pričom si vzali bankomatovú kartu oprávnených „Die kleine Freiheit GmbH“ pri Volksbank, IBAN K., spolu s PIN-kódom na výber hotovosti a platenie na BC pokladniach;

2./ dňa 04.12.2024 v Parndorfe pri skutkovej činnosti opísanej pod A./1./2./a./, pričom si vzali a previezli štyri bankové/kreditné karty T. R. a K. E.;

C./ U. D. a G. Q. zatajili listiny, s ktorými nesmeli nakladať, s úmyslom, aby sa tieto v právnom styku používali ako dôkaz práva, právneho vzťahu alebo skutočnosti,

1./ dňa 04.12.2024 v Parndorfe pri skutkovej činnosti opísanej pod A./1./2./a./, pričom vzali a previezli osobný preukaz, vodičský preukaz, kartičku sociálneho poistenia a technický preukaz T. R.;

2./ dňa 22.10.2024 v Bruckneudorfe pri tejto pod A./1./3./, pričom vzali a previezli na Slovensko evidenčnú tabuľu X.-XXXXXR pripevnenú na príviese, a odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 517 odsek 2 Trestného poriadku a § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bude odsúdená vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia."

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

„Po preskúmaní splnenia podmienok uznania rozhodnutia podľa § 4 zákona krajský súd konštatuje, že odsúdená bola v Rakúskej republike právoplatne uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody pre

trestnú činnosť, ktorú orgán štátu pôvodu v osvedčení priradil ku kategórii trestných činov „účasť na zločinnom spolčení“ podľa § 4 odsek 3 písmeno a/ zákona. Z osvedčenia zároveň vyplýva, že za spáchanú trestnú činnosť bolo podľa práva štátu pôvodu možné uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky. Krajský súd preto v rozsahu, v akom bolo rozhodnutie štátu pôvodu založené na trestnej činnosti priradenej k uvedenej kategórii trestných činov, v zmysle § 4 odsek 2 zákona neskúmal, či ide o činy trestné aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Nad rámec uvedeného, vo vzťahu k časti skutkového opisu uvedenej v bodoch C./1. a C./2. osvedčenia, právne kvalifikovanej podľa práva štátu pôvodu ako prečiny zatajenia listín podľa § 229 odsek 1 rakúskeho Trestného zákonníka, krajský súd dopĺňa, že ani tieto body nepredstavujú prekážku uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia. Z obsahu osvedčenia vyplýva, že skutkové okolnosti uvedené v bode C./1. sú výslovne previazané so skutkom opísaným pod bodom A./I./2./a. a skutkové okolnosti uvedené v bode C./2. sú výslovne previazané so skutkom opísaným pod bodom A./I./3. Nejde teda o samostatné skutkové deje oddeliteľné od ostatnej trestnej činnosti, ale o skutkové okolnosti, ktoré boli podľa právneho poriadku štátu pôvodu v rámci toho istého skutkového deja samostatne právne posúdené aj ako prečiny zatajenia listín podľa § 229 odsek 1 rakúskeho Trestného zákonníka. Inak povedané, podľa právneho poriadku štátu pôvodu išlo v uvedenom rozsahu o jednočinný súbeh právnych kvalifikácií, keď tá istá skutková udalosť bola popri majetkovej trestnej činnosti právne posúdená aj ako zatajenie listín. To, že slovenský právny poriadok by takýto skutkový dej prípadne neposúdil samostatne aj ako trestný čin zatajenia listín, nemení nič na tom, že ide stále o súčasť skutkového deja, pre ktorý bola odsúdená uznaná vinnou."

Podľa krajského súdu tento záver zodpovedá rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uzneseniu, sp. zn. 3Urtost/2/2025, z 9. apríla 2025, ktorého časti zdôraznil vo svojom odôvodnení. Krajský súd preto v zhode s vyjadrením prokurátorky dospel k záveru, že: „skutočnosť, že konanie uvedené v bodoch C./1. a C./2. osvedčenia bolo podľa práva štátu pôvodu právne kvalifikované aj ako prečin zatajenia listín podľa § 229 odsek 1 rakúskeho Trestného zákonníka, sama osebe nezakladá dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 odsek 1 písmeno b/ zákona. Keďže krajský súd tieto časti cudzieho rozhodnutia neposúdil ako samostatné skutky, pri ktorých by bolo potrebné uvažovať o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, nešlo o situáciu čiastočného uznania cudzieho rozhodnutia. Nebol preto daný dôvod na postup podľa § 17 odsek 1 veta druhá zákona, teda na dohodu s justičným orgánom štátu pôvodu o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia. Krajský súd preto nepristupoval k vyžiadaniu stanoviska štátu pôvodu k čiastočnému uznaniu ani k prípadnej úprave trestnej sankcie. Súčasne mal krajský súd z obsahu osvedčenia, vyjadrenia odsúdenej spísaného v justičnom zariadení v Rakúskej republike, lustrácie v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, lustrácie v Sociálnej poisťovni a odpisu registra trestov preukázané, že odsúdená U. D. má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky. Odsúdená je štátnou občiankou Slovenskej republiky, narodila sa v R. a v osvedčení je ako jej posledná známa adresa pobytu uvedená adresa D. T. X, R., Slovenská republika. Vo vlastnom vyjadrení spísanom v justičnom zariadení v Rakúskej republike odsúdená taktiež uviedla ako adresu svojho pobytu na území Slovenskej republiky, tú istú adresu. Existenciu jej reálnych väzieb k Slovenskej republike podporuje aj lustrácia v Sociálnej poisťovni, z ktorej vyplýva, že v čase od 16.11.2024 do 31.12.2024 bola registrovaná ako zamestnanec na území vykonávajúceho štátu."

Na poklade vyššie uvedeného preto súd prvého stupňa dospel k záveru, že: „väzby odsúdenej k Slovenskej republike nie sú založené iba na jej štátnom občianstve alebo formálne evidovanom trvalom pobyte, ale majú aj reálny osobný, pracovný a sociálny základ. Skutočnosť, že odsúdená v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v Rakúskej republike, nemôže sama osebe viesť k záveru o zániku jej obvyklého pobytu na území Slovenskej republiky, keďže jej pobyt v štáte pôvodu je dôsledkom výkonu uloženého trestu. Cudzie rozhodnutie preto možno uznať a vykonať z dôvodu podľa § 4 odsek 1 písmeno a/ zákona. Vzhľadom na štátne občianstvo odsúdenej a jej obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky sa na zaslanie osvedčenia a odovzdanie výkonu trestu do Slovenskej republiky jej súhlas nevyžaduje. Ďalej súd nezistil ani žiadny z dôvodov odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 zákona. Zo spisu nevyplýva, že by bolo proti odsúdenej pre tie isté skutky právoplatne rozhodnuté slovenským súdom, odsúdená nie je vzhľadom na svoj vek trestne nezodpovedná, nie je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, výkon rozhodnutia nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčaný, dĺžka trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, presahuje 6 mesiacov a odsúdená sa osobne zúčastnila konania, v ktorom bolo cudzie rozhodnutie vydané.

Osvedčenie je úplné a obsahuje údaje potrebné na rozhodnutie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Súčasne pri posudzovaní uloženého druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 17 odsek 2 a odsek 3 zákona krajský súd nezistil potrebu primeranej úpravy trestu. Odsúdenej bol rozsudkom Krajského súdu Eisenstadt uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Takto uložený druh trestu aj jeho výmera sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky a ich prevzatím nedochádza k zhoršeniu postavenia odsúdenej. Krajský súd preto uznávaný výrok o treste ponechal bez zmeny. Dôsledkom uznania cudzieho rozhodnutia je, že slovenské orgány prevezmú na seba povinnosti a právomoci vo vzťahu k výkonu uloženej trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody, pričom výrok o vine zostáva v celom rozsahu výsledkom rozhodnutia štátu pôvodu. Rozhodnutie o uznaní a výkone rozhodnutia na území Slovenskej republiky sa stáva súdnym rozsudkom tohto štátu a musí byť na jeho území aj reálne vykonateľné. Keďže výkon trestu odňatia slobody podľa právneho poriadku Slovenskej republiky predpokladá zaradenie odsúdenej do ústavu na výkon trestu s príslušným stupňom stráženia, bolo potrebné výrok uznávaného rozhodnutia v tomto rozsahu premietnuť do podmienok slovenského právneho poriadku.

Vo vzťahu k zaradeniu odsúdenej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s príslušným stupňom stráženia krajský súd konštatuje, že prevzatie výroku o treste z cudzieho rozhodnutia podľa kritérií uvedených v § 17 zákona musí zabezpečovať, aby uložená trestná sankcia jednak nezhoršila postavenie odsúdenej a súčasne v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii. Pri zaraďovaní odsúdenej do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody v prípade uznania cudzieho rozhodnutia sa preto súd neriadi hmotnoprávnymi podmienkami vyplývajúcimi z ustanovenia § 48 Trestného zákona, teda neposudzuje trestnú minulosť odsúdenej podľa kritérií rozhodných pre uloženie trestu slovenským súdom, ale vychádza z režimu výkonu trestu určeného rozhodnutím štátu pôvodu a hľadá mu najbližší zodpovedajúci režim podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. V prejednávanej veci z uznávaného rozsudku, osvedčenia, ani z ďalších podkladov predložených štátom pôvodu nevyplýva, že by bola odsúdená U. D. rozhodnutím rakúskeho súdu zaradená do konkrétneho typu ústavu alebo do osobitného režimu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý by bolo možné obsahovo premietnuť do niektorého zo stupňov stráženia podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Predložené rozhodnutie obsahuje výrok o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody, neobsahuje však výrok ani bližšie údaje o osobitnej prísnosti režimu jeho výkonu. Za tejto situácie krajský súd nemal podklad pre zaradenie odsúdenej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným alebo maximálnym stupňom stráženia. Takéto zaradenie by nepredstavovalo premietnutie režimu určeného súdom štátu pôvodu do podmienok slovenského právneho poriadku, ale dodatočné určenie prísnejšieho spôsobu výkonu trestu bez opory v uznávanom rozhodnutí alebo v ďalších podkladoch štátu pôvodu. Krajský súd preto, rešpektujúc požiadavku nezhoršenia postavenia odsúdenej a zásadu, podľa ktorej má výkon uznaného rozhodnutia v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženej trestnej sankcii, rozhodol, že odsúdená U. D. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Takýmto postupom súd neurčoval spôsob výkonu trestu podľa slovenských hmotnoprávných kritérií, ale zabezpečil vykonateľnosť uznávaného rozhodnutia na území Slovenskej republiky spôsobom, ktorý pri absencii preukázaného prísnejšieho režimu výkonu trestu nezasahuje do postavenia odsúdenej vo väčšom rozsahu, než vyplýva z rozhodnutia štátu pôvodu. V zmysle konštatovaného a s poukazom na § 517 odsek 2 Trestného poriadku a § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd rozhodol, že odsúdená U. D. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia."

Odsúdená U. D. podala 14. augusta 2026 proti označenému rozsudku krajského súdu vlastnoručne napísaný „Odpor“, v ktorom uviedla: „Týmto podávam odpor voči rozsudku pod sp. zn. 4Ntc/12/2026, ktorý mi bol doručený dňa 22.7.2026.“

+ + +

„Odpor“ (ďalej len „odvolanie“) odsúdenej bol doručený na vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Bratislave, ktorá sa do času rozhodovania súdu o podanom „odpore“ odsúdenej U. D. nevyjadrila.

Odvolanie s trestným spisom bolo 25. augusta 2026 predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie, ktorý na neverejnom zasadnutí konanom 2. septembra 2026 preskúmal na podklade tohto odvolania vec najprv v rozsahu predpokladanom ustanovením § 316 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie síce podala oprávnená osoba proti rozsudku, proti ktorému ho podať mohla, ale oneskorene.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná, na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa 316 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné. Ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu.

Z obsahu predloženého spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že napadnutý rozsudok bol vyhlásený 9. júla 2026 v neprítomnosti odsúdenej (č. l. 42 a nasledujúce spisu), a preto oznámením rozsudku krajského súdu bolo až jeho doručenie, pričom jeho rovnopis obsahuje zákonu zodpovedajúce poučenie, že proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže odsúdený podať do 15 dní od jeho oznámenia (č. l. 58 spisu), bol odsúdenej doručený 22. júla 2026 (č. l. 59 spisu). Z obsahu spisu je zrejmé, že odvolanie bolo podané na poštovú prepravu až 14. augusta 2026 (č. l. 73 spisu), a bolo preto podané oneskorene, pretože lehota na jeho podanie márne uplynula 6. augusta 2026. Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež poukazuje aj na samotné písomné odvolanie - „odpor“ odsúdenej, ktoré bolo vyhotovené vlastnoručným písmom odsúdenej až 10. augusta 2026, teda štyri dni po uplynutí lehoty na podanie odvolania, čo vylučuje akýkoľvek záver o včasnosti podania odvolania.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky neostalo preto nič iné, než odvolanie odsúdenej U. D. bez preskúmania napadnutého rozsudku a bez preskúmania správnosti postupu konania, ktoré mu predchádzalo, ako oneskorene podané podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietnuť. Drobná chyba v priezvisku odsúdenej pri vyhlásení rozsudku je v odvolacom konaní neodstrániteľná, ale tiež nespôsobuje zásadnú vadu konania.

Riadiac sa uvedeným rozhodol najvyšší súd tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.